

Universitätsbibliothek Paderborn

Libellus de modo co[n]fitendi et penitendi

[Deventer], [ca. 1498 - 1499]

p[e]c[ca]ta carnalia falsa iurame[n]ta .i. gula i[n]iusta acq[ui]sitio. luxuria
Carnea sunt periuria crapula furta libido in corde occultata est inuidia
sup[er] bia. iracu[n]dia. auaricia ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-31245

Ad quartū respōdetur fin Hostiensem q̄ decem sunt casus quib⁹ alioſ potest confiteri alteri q̄ suo p̄prio p̄bbytero. Primus est quando p̄prios cu ratus est imperitus sic q̄ nō p̄t sane cōſulere suo parrochiano petēda ē tamen licentia quā si nō obtinuerit nō obſtar. Scđs casus est. quādo q̄s trā ſtulit domū vel habitatōem ad alia parrochiam. vel si habet domū in alia parrochia. Tercius quādo quis est vagabundus vel pegrinus negocia tionis vel deuotionis cauſa. dicit tamē Guilhelmi q̄ talis debet habe re licentiam a suis ſupiorib⁹ ad ſic eundum. Quartus eft ratione delicti. vt ſi delictum fuerit ppetratū in alia parrochia. Quintus eft rōne ſtudij. vt cū ſcholaris trā ſtulit ſe ad aliū locū nō tamē debet ibi accipe ordies ni ſi de licentia ſui epifcopi. Sext⁹ eft ratione neceſſitatis ut in articulo mor tis Septim⁹ eft quando quis habet ſpeſ q̄ ſuus curatus hoc pro grato ha bebit. nō tamen eft abſolutus niſi curatus ſuus dederit ei conſenſum v̄l li centiam. Octauus ſi curatus ſit hereticus vel ſcismaticus vel maiori ex communicatione excommunicatus. Nonius quando quis eft in tra annos di cretionis. Decimus eft propter ſpeciale priuilegium a papa. archiepifco po. vel epifcopo confeſſum.

Ad quintū respōdet q̄ quis potest cōfiteri laico tpe neceſſitatis. dicūt thi aliqui q̄ ſufficiat ſoli deo cōfiteri tempore neceſſitatis cum p̄poſito ⁊ vo luntate confeſſi ſicut ſacerdoti ſi poſſit habere

Ad ſextū r̄ndet q̄ iſta lrā p̄t duplē intelligi. Uno mō tu debes manife ſtare cr̄mina cordis ſicut vulnera corporis. id eft ſicut vulnera corporis oſten duntur medico. ita pctā que p̄ncipaliter ſunt in corde oſtentur p̄bbytero hec ſententia magis concordat lrē. Alio modo ſic tu debes maifestare pec cata cordis ⁊ pctā corporis. q̄ inter pctā q̄dam ſunt in corpe ⁊ q̄dam in aīa et iſta ſnia cocordat cū ſententia ſequenti

pctā carnalia falsa iuramēta .i. gula iuusta acqſitio. luxuria

Carnea ſunt periuria crapula. furtū libido

in corde occultata eft inuidia ſupbia. iracūdia. auaricia

Mente latet linor odium tumor. ira. cupido

In iſta parte oſtendit de quibus peccatis fieri debet cōfessio. Et p̄mo in generali oſtendit q̄ ſunt pctā corporis ⁊ que anime. Scđo oſtendit ppo ſitū de quib⁹ debet ſpecialiter fieri confefſio. ibi. Precipue pefteſ. Dicit pri mo ſit. q̄ periurium gula. furtū. luxuria ſunt peccata carnis. ſed odium linor. ſuperbia. ira. cupido ſunt peccata mentis quia nō ſiunt carne v̄l cor pore ad extra ſed remanent in anime.

Lirca textū dubitatur

Primo que peccata dicuntur carnalia ⁊ que mentalia Secundo quid ſit peccatum. Tercio an omne iuramentum ſit malum Quar to utrum iuramentum ad faciendum malum ſit obſeruandum Quinto utrum aliquis iurans per cautelam ⁊ alium decipiens ſit periuris Sexto utrum littera in ſe ſit vera

Ad primū dubium respondetur q̄ licet omne peccatum ſit radicalis